

EUROEN. VORES penge

EURO

Navnet på den europæiske valuta blev vedtaget af Det Europæiske Råd på et møde i Madrid 15. og 16. december 1995.

EUROOMRÅDET

Euroområdet består af de medlemslande i Den Europæiske Union, som har indført euroen som fælles valuta, og som fører en fælles pengepolitik under Den Europæiske Centralbanks besluttende organers ansvar. Euroområdet består af Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland.

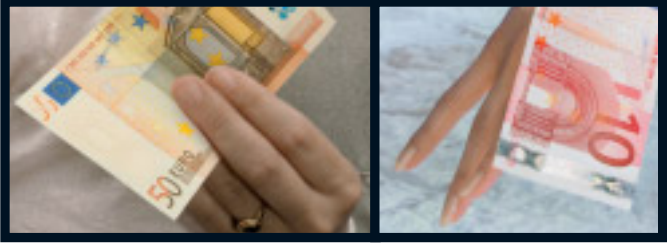
EU-RÅDET

EU-Rådet er en af Det Europæiske Fællesskabs institutioner og består af repræsentanter for regeringerne i medlemslandene i Den Europæiske Union.

EUROPAS
NYE VALUTA

Den 1. januar 2002 blev eurosedler og –mønter med succes indført som lovligt betalingsmiddel i de 12 eurolande. Det var sidste skridt i en proces, som formelt blev påbegyndt i 1991, og som førte til underskrivelsen af Maastricht-traktaten i 1992. Den endelige indførelse af eurosedler og –mønter var en enestående begivenhed, som direkte har haft indflydelse på over 300 millioner menneskers dagligdag i euroområdet.

Denne brochure om euroen indeholder nyttige oplysninger om de syv eurosedlers og otte euromønters design og sikkerhedselementer. Eurosedlerne er ens i alle 12 lande, mens euromønterne både har en fælles side og en national side. Europa drager allerede fordel af, at eurosedlerne og –mønterne kan anvendes overalt i euroområdet.

Det grafiske tegn for euroen er inspireret af det græske bogstav epsilon og henviser til det første bogstav i "Europa". De parallelle linjer symboliserer euroens stabilitet. "EUR" er den officielle forkortelse for euroen. Forkortelsen er registreret i Den Internationale Organisation for Standarder (ISO) og anvendes til finansielle og kommercielle formål.

DEN EUROPÆISKE
CENTRALBANK

Den Europæiske Centralbank (ECB) blev oprettet 1. juni 1998. Den har sæde i Frankfurt am Main, Tyskland. ECB sikrer, at de opgaver, som er overdraget Eurosystemet og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), bliver udført, enten af ECB selv eller af de nationale centralbanker i henhold til ESCB-statutts bestemmelser.

EUROSEDLER – FRA
DESIGN TIL TRYKNING

Det Europæiske Monetære Institut (forløberen for ECB) lancerede i februar 1996 en designkonkurrence. Seddeldesignere udpeget af de nationale centralbanker i Den Europæiske Union blev bedt om at lave et udkast til en serie bestående af syv eurosedler med en værdi af 5, 10, 20, 50, 100, 200 og 500 euro. Udkastet skulle være inspireret af et af eller begge disse temaer: "Europas tidsaldre og stilarter" og et abstrakt eller moderne design.

Rådet for Det Europæiske Monetære Institut udvalgte i december 1996 det vindende design på grundlag af resultatet af en offentlig rundspørge og anbefalinger fra et ekspertpanel. Vinderforslaget var udarbejdet af Robert Kalina fra den østrigske nationalbank, som havde ladet sig inspirere af temaet "Europas tidsaldre og stilarter".

En euroseddel skal selvfølgelig være mere end blot pæn at se på. Der blev indarbejdet sikkerhedselementer i designene for at sikre, at offentligheden, bankkasserere og seddelautomater nemt kan genkende en ægte euroseddel. Prøveserier blev trykt og analyseret, før en masseproduktion kunne iværksættes.

Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank godkendte i foråret 1999 de endelige tekniske specifikationer. Den første forsyning på omkring 15 milliarder eurosedler blev trykt på 15 seddeltrykkerier i Den Europæiske Union. Den nationale centralbank i hvert enkelt medlemsland skulle selv bestemme, hvor den ville trykke sin del af den første forsyning af eurosedler.

Veldefinerede procedurer for inspektion og kvalitetskontrol sikrer, at alle eurosedler er identiske og opfylder de tekniske specifikationer. Det betyder, at de kan anvendes i alle seddel- og kontantautomater i hele euroområdet.

GLIMT AF EUROPÆISK KULTUR

Eurosedlerne illustrerer den arkitektoniske stilart i syv forskellige perioder af Europas kulturhistorie – klassisk, romansk, gotisk, renæssance, barok og rokokko, jern- og glasarkitektur samt moderne arkitektur fra det 20. århundrede – og viser tre væsentlige arkitektoniske elementer: vinduer, portaler og broer.

Vinduerne og portalerne på forsiden af sedlerne symboliserer den åbenhed og samarbejdsånd, der kendetegner Europa. Den Europæiske Unions 12 stjerner er også afbildet som tegn på dynamik og harmoni i nutidens Europa.

Som supplement til disse designelementer er der på bagsiden af sedlerne afbildet en bro, som er typisk for den pågældende periode i Europas kulturhistorie. Broerne spænder fra tidlige brokonstruktioner til nutidens moderne hængebroer og symboliserer kommunikationen mellem de europæiske folk og mellem Europa og resten af verden.

ANDRE VÆSENTLIGE DESIGNELEMENTER PÅ SEDLERNE ER:

- valutaens navn – euro – skrevet med både latinske bogstaver (EURO) og græske (ΕΥΡΩ)
- forkortelsen for Den Europæiske Centralbank i de fem sproglige varianter – BCE, ECB, EZB, EKT og EKP – som dækker de 11 officielle sprog i Det Europæiske Fællesskab
- formanden for Den Europæiske Centralbanks underskrift.

EUROORDLISTE

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS BESLUTTENDE ORGANER

DIREKTIONEN
Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer, som alle udnævnes af stats- og regeringscheferne i de medlemslande i Den Europæiske Union, som har indført euroen.

STYRELSESRÅDET
Styrelsesrådet omfatter samtlige medlemmer af Direktionen og centralbankcheferne i de medlemslande i Den Europæiske Union, som har indført euroen.

**DET GENERELLE
RÅD**
Det Generelle Råd består af formanden, næstformanden og centralbankcheferne i de 15 medlemslande i Den Europæiske Union.

DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastlægger processen hen imod skabelsen af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) i Den Europæiske Union i tre faser. Første fase af ØMUen blev indledt 1. juli 1990 og sluttede 31. december 1993. Denne fase var især karakteriseret ved, at alle interne hindringer for kapitalens fri bevægelighed i Den Europæiske Union blev fjernet. Anden fase af ØMUen begyndte 1. januar 1994. I denne fase blev bl.a. Det Europæiske Monetære Institut (forløberen for ECB) oprettet, forbuddet mod monetær finansiering af den offentlige sektor trådte i kraft, og landene skulle tilstræbe at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Tredje fase begyndte 1. januar 1999 med, at det pengepolitiske ansvar blev overdraget til Eurosystemet, og euroen blev indført.

EUROSEDLER I OMLØB

De nationale centralbanker i euroområdet anvender hurtige sorteringsmaskiner til at kontrollere, at de eurosedler, som pengeinstitutterne sender tilbage til dem, er ægte og i god stand. Brugbare sedler genudstedes, mens ubrugbare* sedler tilintetgøres.

Det forventes, at eurosedler med lav værdi i gennemsnit er i omløb i et år, mens eurosedler med høj værdi er i omløb i adskillige år. Ændringer i efterspørgslen efter bestemte seddelstørrelser og udskiftning af ubrugbare eurosedler betyder, at der løbende er behov for nye sedler.

For at gøre trykningen mere effektiv og for at gøre det nemmere at kontrollere kvaliteten er trykningen af disse forholdsvis små mængder (sammenlignet med den første forsyning) nu blevet opdelt mellem de enkelte nationale centralbanker i euroområdet. Således skal de seddeltrykkerier, som de nationale centralbanker benytter, kun trykke én eller to af de syv seddelstørrelser. Hermed kan Den Europæiske Centralbank bedre gennemføre en effektiv kvalitetskontrol. Efterfølgende udveksles seddelstørrelserne mellem de udstedende centralbanker.

Den Europæiske Centralbank overvåger mængden og strømmen af eurosedler og –mønter ud fra data indsamlet af de nationale centralbanker. En eventuel mangel på eurosedler i et land kan let afhjælpes ved at overflytte sedler fra overskydende beholdninger i en national centralbank i et andet land. Større ændringer i efterspørgslen efter sedler kan udlignes ved hjælp af et fælles strategisk lager.

* De nationale centralbanker i euroområdet ombytter ødelagte og beskadigede eurosedler mod fremvisning af:

- mere end 50 pct. af sedlen, eller
- 50 pct. eller mindre af sedlen, hvis man kan bevise, at den manglende del er tilintetgjort.

Sedler, som med vilje er ødelagt eller beskadiget, ombyttes ikke.

5 euro: 120 x 62 mm, grå

10 euro: 127 x 67 mm, rød

20 euro: 133 x 72 mm, blå

50 euro: 140 x 77 mm, orange

100 euro: 147 x 82 mm, grøn

200 euro: 153 x 82 mm, gulbrun

500 euro: 160 x 82 mm, lilla

FØL PÅ SEDLEN – SE PÅ SEDLEN – VIP SEDLEN

Der er indarbejdet forskellige sikkerhedselementer i eurosedlerne, som gør det nemt umiddelbart at genkende en ægte seddel. Eurosedlerne er trykt på rent bomuldspapir, som føles helt specielt. Adskillige steder på forsiden af sedlerne er der trykt i relief, så sedlerne også kan genkendes ved berøring.

Andre sikkerhedselementer kan ses ved at holde sedlerne op mod lyset eller ved at vippe dem. For at sikre 50-, 100-, 200- og 500-euro-sedlerne yderligere adskiller to af deres sikkerhedselementer sig fra sikkerhedselementerne i eurosedlerne med lav værdi.

HJÆLP TIL BLINDE OG SVAGSYNEDE

Omkring 2 pct. af euroområdetets befolkning har et betydeligt synshandicap. Derfor skete arbejdet med at udforme eurosedlerne i tæt samarbejde med Den Europæiske Blindeunion for at sikre, at der blev taget tilstrækkeligt hensyn til blinde og svagsynedes behov. Desuden er designelementer, der er nyttige for svagsynede, ofte også til støtte for folk med normalt syn.

De syv eurosedlers forskellige størrelse hjælper blinde med at skelne mellem sedlerne. Flere designelementer på sedlernes forside er trykt i relief ved hjælp af dyb gravure og kobbertryk, som er en speciel trykkemethode. Desuden er der langs kanterne på 200- og 500-euro-sedlerne trykt særlige følbare mærker. De enkelte seddelstørrelsers stærke farver og store tal i fed skrift gør det lettere for svagsynede at skelne mellem sedlerne.

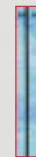

SIKKERHEDSELEMENTER: 5, 10 OG 20 EURO

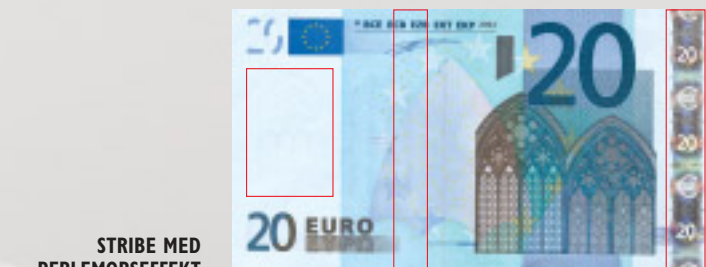
VANDMÆRKE
Når sedlen holdes op mod lyset, kommer det arkitektoniske motiv og sedlens værdi til syne.

SIKKERHEDSTRÅD
Når sedlen holdes op mod lyset, kommer en mørk streg til syne.

FOLIESTRIBE MED HOLOGRAM
Når sedlen vippes, ses eurotegnet og sedlens værdi i hologrammet.

STRIBE MED PERLEMORSEFFEKT
Når sedlen vippes under lyset, skinner striben, samtidig med at den svagt skifter farve.

SIKKERHEDSELEMENTER: 50, 100, 200 OG 500 EURO

VANDMÆRKE
Når sedlen holdes op mod lyset, kommer det arkitektoniske motiv og sedlens værdi til syne.

SIKKERHEDSTRÅD
Når sedlen holdes op mod lyset, kommer en mørk streg til syne.

FOLIEFELT MED HOLOGRAM
Når sedlen vippes, ses det arkitektoniske motiv og sedlens værdi i hologrammet.

TRYK MED FARVESKIFT
Når sedlen vippes, skifter det violette tal i nederste højre hjørne farve til olivengrøn eller brun.

EUROORDLISTE

EUROSYSTEMET

Eurosystemet består af Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemslande i Den Europæiske Union, som har indført euroen. Eurosystemet er underlagt ECBs Styrelsesråd og har siden 1. januar 1999 haft ansvaret for at føre den fælles pengepolitik for euroområdet. Eurosystemets hovedmål er at fastholde prisstabilitet.

DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER

Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) består af Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i alle 15 medlemslande i Den Europæiske Union. Det vil sige, at ESCB ud over medlemmerne af Eurosystemet omfatter de nationale centralbanker i de medlemslande, der ikke har indført euroen. ESCB er underlagt ECBs Direktion, Styrelsesråd og Generelle Råd.

BELGIEN

TYSKLAND

GRÆKENLAND

SPANIEN

FRANKRIG

IRLAND

ITALIEN

LUXEMBOURG

NEDERLANDENE

ØSTRIG

PORTUGAL

FINLAND

DE OTTE EUROMØNTER

De otte euromønter er forskellige med hensyn til design, størrelse og farve og kan derfor nemt skelnes fra hinanden. Mønterne har en værdi af 1, 2, 5, 10, 20 og 50 cent samt 1 og 2 euro. Der går 100 cent på 1 euro.

Mønterne med høj værdi, dvs. 1- og 2-euro-mønterne, er tofarvede (sølv- og guldfarvede). De mellemste værdier - 10, 20 og 50 cent - er guldfarvede, og de laveste værdier - 1, 2 og 5 cent - er kobberfarvede. På euromønternes fælles side er der afbildet tre forskellige europakort omgivet af Den Europæiske Unions 12 stjerner.

Mens de otte euromønters fælles side er ens, er der på den nationale side afbildet forskellige motiver fra de 12 lande i euroområdet. Uanset deres nationale side kan alle euromønter anvendes i alle 12 lande i euroområdet.

Der er gjort særlig meget ud af sikkerhedselementerne på 1- og 2-euro-mønterne. Bl.a. er der indarbejdet særlige magnetiske egenskaber. I fremstillingsprocessen anvendes den nyeste teknologi, så mønterne er vanskelige at forfalske. Randskriften på 2-euro-mønten, som er forskellig fra land til land, bidrager også hertil. Der er indarbejdet adskillige nyskabende elementer for at hjælpe især blinde og svagsynede med at genkende de forskellige mønter. Fx er der ikke to på hinanden følgende møntstørrelser, som har samme rand.

Designet for de otte euromønter blev i 1997 udvalgt blandt en række forslag fra alle landene i Den Europæiske Union. Mønternes fælles side er designet af Luc Luycx fra Belgiens kongelige mønt og afspejler Den Europæiske Unions enhed. Prægningen af den første forsyning på 52 milliarder mønter blev iværksat i maj 1998.

Mønterne præges på 16 møntfabrikker rundt omkring i Den Europæiske Union. Et omfattende kvalitetsstyringssystem, hvori Den Europæiske Centralbank indgår som uafhængig kontrollør, sikrer, at euromønterne kan anvendes overalt i euroområdet og opfylder standarderne, så de kan anvendes i salgsmaskiner.

BELGIEN

TYSKLAND

GRÆKENLAND

SPANIEN

FRANKRIG

IRLAND

ITALIEN

LUXEMBOURG

NEDERLANDENE

ØSTRIG

PORTUGAL

FINLAND

BESKRIVELSE AF EUROMØNTERNES
NATIONALE SIDE

BELGIEN

På alle de belgiske euromønter ses kong Albert II og hans monogram – et stort "A" under en krone – omgivet af de 12 stjerner, som symboliserer Den Europæiske Union.

TYSKLAND

Den tyske ørn, som traditionelt har været symbolet på tysk suverænitæt, er afbildet på 1- og 2-euro-mønterne. Brandenburger Tor, et symbol på Tysklands deling og genforening, er afbildet på 10-, 20- og 50-cent-mønterne. På 1-, 2- og 5-cent-mønterne er motivet en egekvist, som minder om den, der var afbildet på de gamle tyske pfennigmønter.

GRÆKENLAND

2-euro-mønten viser et udsnit af en mosaik fra Sparta, hvor Europa – som har givet navn til vores kontinent – bliver bortført af Zeus i skikkelse af en tyr. 1-euro-mønten viser en ugle kopieret efter en 4-drakme-mønt fra oldtidens Athen (5. århundrede f.Kr.). Eleftherios Venizelos (1864-1936), en af Grækenlands mest fremtrædende politiske skikkelser, optræder på 50-cent-mønten.

På 20-cent-mønten fejres mindet om Ioannis Kapodistrias (1776-1831), en fremtrædende politiker, der var med til at grundlægge det moderne Grækenland. Rigas Fereos-Velestinlis (1757-1798), en ledende skikkelse i den græske oplysningstid, er afbildet på 10-cent-mønten. 5-cent-mønten viser et moderne tankskib, som afspejler den innovative ånd i græsk søfart. På 2-cent-mønten ses en korvet, en skibstype som blev brugt under den græske uafhængighedskrig (1821-1827). En athensk triere (5. århundrede f.Kr.), der i over 200 år var det største søgående krigsskib, pryder 1-cent-mønten.

SPANIEN

På 1- og 2-euro-mønterne findes et portræt af kong Juan Carlos I. På 10-, 20- og 50-cent-mønterne ses spansk litteraturs fader, Miguel de Cervantes. Katedralen i Santiago de Compostela, en juvel i spansk romansk kunst og et af verdens mest berømte valfartssteder, er afbildet på 1-, 2- og 5-cent-mønterne.

FRANKRIG

På 1- og 2-euro-mønterne ses et træ, som symboliserer livet, kontinuitet og vækst. Det er omgivet af den franske republiks motto "liberté, égalité, fraternité". På 10-, 20- og 50-cent-mønterne er den sående kvinde afbildet. Hun har været et tilbagevendende motiv i den franske francs historie. 1-, 2- og 5-cent-mønterne prydes af en ung, feminin Marianne med beslutsomme træk som en legemliggørelse af ønsket om et stærkt og varigt Europa.

IRLAND

På alle de irske mønter ses en harpe, som er et traditionelt symbol for Irland, samt det irske ord for Irland (Éire).

ITALIEN

På 2-euro-mønten ses Rafaels portræt af Dante. På 1-euro-mønten ses Leonardo da Vincis berømte tegning af den menneskelige krops ideelle proportioner. En rytterstatue af kejser Marcus Aurelius Antonius er afbildet på 50-cent-mønten. På 20-cent-mønten ses en skulptur af Umberto Boccioni, leder af den italienske futuristiske skole. På 10-cent-mønten ses Sandro Botticellis berømte værk "Venus' fødsel". På 5-cent-mønten vises Det Flaviske Amfiteater (Colosseum), som blev påbegyndt af kejser Vespasian omkring år 75 e.Kr. Mole Antonelliana ses på 2-cent-mønten. Tårnet, som står i Torino, blev tegnet af Alessandro Antonelli i 1863. Castel del Monte-slottet i Andria er afbildet på 1-cent-mønten.

LUXEMBOURG

På alle de luxembourgiske mønter findes et portræt af storhertug Henri. På mønterne står der "Lëtzebuerg", som er storhertugdømmets navn skrevet på luxembourgsk.

NEDERLANDENE

Dronning Beatrix er vist i profil på alle de nederlandske euromønter.

ØSTRIG

På 2-euro-mønten findes et portræt af fredsaktivisten Bertha von Suttner som symbol på Østrigs fredsbestræbelser gennem mange årtier. Den berømte østrigske komponist, Wolfgang Amadeus Mozart, er afbildet på 1-euro-mønten. Museet for Wiener Secessionen på 50-cent-mønten illustrerer, at jugendstil opstod i Østrig. Belvedere-slottet, som er afbildet på 20-cent-mønten, er et af de fornemste barokslotte i Østrig. På 10-cent-mønten ses Stephansdom, en af Wiens arkitektoniske perler i gotisk stil. På 1-, 2- og 5-euro-mønterne ses henholdsvis en ensian, en edelweiss og en primula.

PORTUGAL

På alle de portugisiske euromønter ses Portugals første konge, Dom Afonso Henriques' segl. I midten af 1- og 2-euro-mønterne ses det kongelige segl fra 1144 omgivet af nogle af landets slotte og våbenskjolde. Seglet på 10-, 20- og 50-cent-mønterne er fra 1142. I midten af 1-, 2- og 5-cent-mønterne er det første kongelige segl fra 1134 afbildet sammen med ordet Portugal.

FINLAND

På 2-euro-mønten ses multebær og multebærblomster. På 1-euro-mønten ses to flyvende svaner. Den heraldiske løve er afbildet på 1-, 2-, 5-, 10-, 20- og 50-cent-mønterne.

EUROORDLISTE

EUROPA-KOMMISSIONEN

Europa-Kommissionen er den institution i Det Europæiske Fællesskab, som skal sikre, at bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab gennemføres. Kommissionen udarbejder fællesskabspolitikker, fremsætter forslag til fællesskabslovgivning og har magtbeføjelser inden for specifikke områder. Kommissionen foreslår på det økonomipolitiske område de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker i Fællesskabet og aflægger beretning til EU-Rådet om den økonomiske udvikling og politik. Den overvåger de offentlige finanser inden for rammerne af multilateral overvågning og fremlægger rapporter for EU-Rådet. Kommissionen består for tiden af 20 medlemmer: to statsborgere fra henholdsvis Det Forenede Kongerige, Frankrig, Italien, Spanien og Tyskland samt én fra de øvrige medlemslande.

MONACO

SAN MARINO

VATIKANSTATEN

OVERGANGEN TIL EUROSEDLER OG -MØNTER

Banksektoren, pengetransportfirmaerne, detailhandlen og kontantautomatindustrien blev tidligt i forløbet involveret i forberedelserne til overgangen til eurosedler og –mønter. Borgerne i euroområdet har hurtigt og med stor interesse taget imod deres nye penge. Overgangen til eurosedler og –mønter er blevet en større succes end forventet, bl.a. fordi følgende foranstaltninger blev truffet:

- Offentligheden blev opfordret til at indlevere møntbeholdninger til pengeinstitutterne inden overgangen. Det bidrog til at lette pengeinstitutternes arbejde i perioden med dobbelt cirkulation.
- Den 1. september 2001 indledtes forhåndsdistributionen af eurosedler og –mønter til banksektoren og den videre distribution til erhvervskunder for at sikre, at der var tilstrækkelige mængder eurosedler og –mønter at sætte i omløb fra begyndelsen af 2002. Fra midten af december 2001 blev begyndersæt med mønter gjort tilgængelige for borgerne, hvilket betød, at detailhandlen ikke skulle ligge inde med så mange byttepenge i begyndelsen af 2002.
- Arbejdet med at omstille over 200.000 kontantautomater, så de kunne distribuere eurosedler, blev udført på under én uge.

Den 1. marts 2002 blev eurosedler og –mønter det eneste lovlige betalingsmiddel i euroområdet. De nationale sedler og mønter kan dog fortsat omveksles i de nationale centralbanker. Yderligere oplysninger om indførelsen af eurosedler og –mønter findes på det officielle eurowebsted (www.euro.ecb.int).

Den nationale centralbank i	Omveksling af sedler	Omveksling af mønter
Belgien	tidsubegrænset	indtil 31. december 2004
Tyskland	tidsubegrænset	tidsubegrænset
Grækenland	indtil 1. marts 2012	indtil 1. marts 2004
Spanien	tidsubegrænset	tidsubegrænset
Frankrig	indtil 17. februar 2012	indtil 17. februar 2005
Irland	tidsubegrænset	tidsubegrænset
Italien	indtil 29. februar 2012	indtil 29. februar 2012
Luxembourg	tidsubegrænset	indtil 31. december 2004
Nederlandene	indtil 1. januar 2032	indtil 1. januar 2007
Østrig	tidsubegrænset	tidsubegrænset
Portugal	indtil 28. februar 2022	indtil 31. december 2002
Finland	indtil 29. februar 2012	indtil 29. februar 2012

EUROORDLISTE

EUROPA- PARLAMENTET

Europa-Parlamentet består af 626 medlemmer, som er direkte valgt af borgerne i medlemslandene i Den Europæiske Union. Parlamentet deltager i den europæiske lovgivningsproces, men med forskellige rettigheder afhængigt af, under hvilken procedure lovgivningen vedtages. Inden for rammerne af Den Økonomiske og Monetære Union har Parlamentet primært hørimønstre befojelse. Desuden fastlægger traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab en række procedurer for at sikre Den Europæiske Centralbanks ansvar over for Europa-Parlamentet (forelæggelse af årsberetning, generelle drøftelser af pengepolitikken, hørimønstre af formanden i de kompetente parlamentsudvalg).

UDGIVER:
© Den Europæiske Centralbank
Frankfurt am Main, 2002
IDÉ OG DESIGN:
wolf.d.sign, Frankfurt am Main
Konzept Verlagsgesellschaft
Frankfurt am Main
LITOGRAFI:
Konzept Verlagsgesellschaft
Frankfurt am Main
TRYKNING:
De Bussy Ellerman
Harms BV, Amsterdam
ISBN 92-9181-300-1 (DA)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
EUROPÄISCHE ZENTRALBANK
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
EUROPEAN CENTRAL BANK
BANCO CENTRAL EUROPEO
BANQUE CENTRALE EUROPÉENNE
AN BANC CEANNAIS EORPACH
BANCA CENTRALE EUROPEA
EUROPESE CENTRALE BANK
BANCO CENTRAL EUROPEU
EUROOPAN KESKUSPANKKI
EUROPEISKA CENTRALBANKEN